

ปฏิบัติการ 4

การปรับรูปทรงฟันบนขึ้นหล่อศึกษา

(Tooth alteration on study model)

บทนำ (วัตถุประสงค์และประโยชน์)

ปรับรูปเคাঁฟันในปฏิบัติการที่ทำกับขึ้นหล่อศึกษา ทำเพื่อทดลอง ทดสอบให้ได้รูปเคাঁ หรือรูปมิติของฟันซี่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขึ้นฟันปลอมว่า มีลักษณะเหมาะสมกับโครงสร้างขึ้นฟันปลอมหรือไม่ โครงสร้างดังกล่าว ได้แก่ ส่วนพัก (rest seat) ตะขอ แผ่นประกบด้านประชิด (proximal plate) และส่วนโยงอื่น ๆ เป็นต้น เมื่อกรอปรับรูปร่างฟันในห้องปฏิบัติการแล้วเสร็จ ให้ตรวจสอบความแม่นยำถูกต้องด้วยเครื่องสำรวจทางทันตกรรม ให้สำรวจรูปเคাঁในทันที การระบายสี หรือทำเครื่องหมายใด บนซี่ฟันที่กรอปรับ จะช่วยเป็นแนวทางการกรอปรับจริงในช่องปากผู้ป่วยต่อไป นอกจากนี้ ขึ้นหล่อศึกษาที่กรอปรับแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อการนำเสนอผู้ป่วย เรื่องโครงสร้างของฟันปลอม ตะขอที่อาจมองเห็นได้ ขนาดของฐานฟันปลอม และปริมาณการกรอปรับแต่งรูปทรงฟันธรรมชาติ ทั้งนี้เป็นการเตรียมผู้ป่วยให้เข้าใจ และเห็นภาพของขึ้นฟันปลอมก่อนล่วงหน้า ลดปัญหาการไม่ยอมรับผลของงานทันตกรรมประดิษฐ์ที่อาจมีความสวยงาม ดังที่อาจปรากฏเห็นตะขอ โลหะ หรือส่วนโครงสร้างโลหะอื่น และยังใช้แสดงปริมาณงานกรอปรับซี่ฟันอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานฟันปลอมด้วย

วัสดุอุปกรณ์

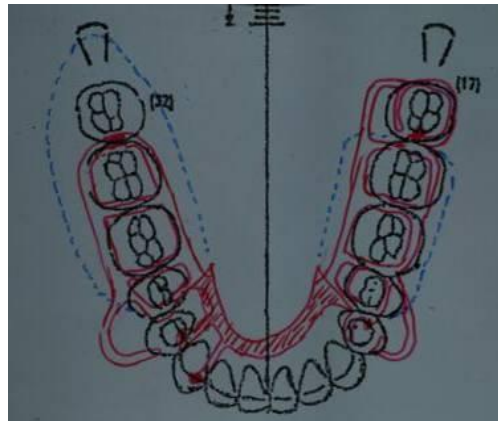
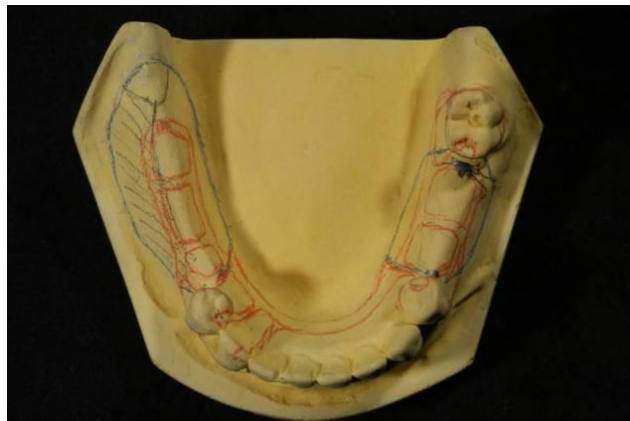
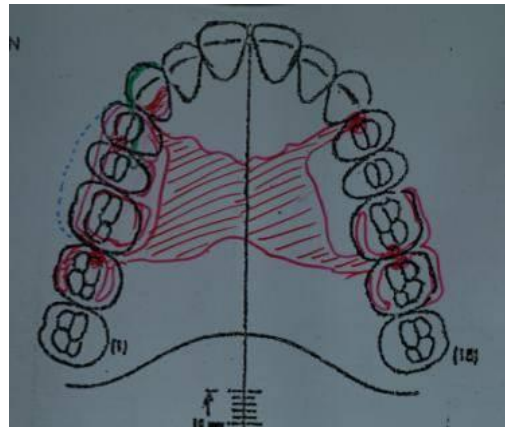
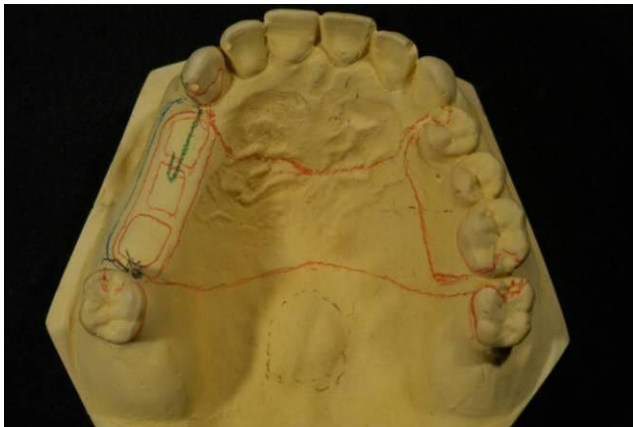
1. หากยึดตรึงขึ้นหล่อศึกษาเข้ากับเครื่องจำลองขากรรไกร จะสามารถตรวจสอบมวลและมิติงานกรอปรับฟัน หรือมวลเนื้อที่กรอ ได้ดีกว่า คือ เห็นคู่สบฟันตรงข้ามแอ่งพัก โคนตะขอ
2. ชุดเข็มกรอ (burs) ประกอบด้วย เข็มกรอกกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง Ø 1.8 และ 2.3 มม. และเข็มกรอทรงกระบอกเรียวยาวปลายเล็กน้อย เส้นผ่าศูนย์กลาง Ø 2.0 มม.
3. Spoon excavator ขนาดใหญ่ ปลายมน (ใช้ตกแต่งขึ้นปูนให้เรียบ)
4. ชุดเครื่องกรอมอเตอร์ไฟฟ้า (micro-motor)

วิธีการ ข้อกำหนด และขั้นตอนต่าง ๆ

ปรับแต่งรูปเคাঁซี่ฟันทำโดยเข็มกรอรูปทรงต่าง ๆ เช่น ทรงตุ่มใช้กรอด้านบนเคี้ยว ทรงกระบอกเรียวยาวปลายเล็กน้อยใช้กรอปรับเส้นสำรวจ และเข็มกรอทรงกลมกรอแอ่งพัก และแอ่งเพิ่มแรงยึดที่ปลายตะขอ การใช้เข็มกรออาจใช้ร่วมกับด้ามกรอ (Handpiece) ชนิดหักมุม (Contra angle)

ลำดับการกรอ มีดังนี้ คือ

1. ปรับระนาบการสบฟัน # 26 occlusal ราว 1 ม.ม., #38 occlusal บริเวณ distal cusps
2. ปรับระนาบนำและส่วนโคนตะขอ # 26 และ # 27 บริเวณ palatal embrasure – guiding plane
26 DB, และ # 27 MB buccal embrasure - ส่วน โคนตะขอ
17 MB ส่วน โคนตะขอ
44 ซอกฟันด้านเพดาน ด้านใกล้กลาง-ลิ้น (mesio-lingual, lingual embrasure)
3. กรอแอ่งพัก #17 mesial, #13 cingulum, #24 mesial, #26 distal marginal ridge และ #27 mesial marginal ridge เป็นส่วน common body, # 38 mesial, #35 distal, #43 incisal, #44 mesial
4. กรอเพิ่มแรงยึดตะขอ # 35 DB (disto-buccal)

เปรียบเทียบงานเขียนลักษณะแบบโครงสร้างบนชิ้นหล่อ กับแบบร่างบนกระดาษ

ขั้นตอนปฏิบัติ

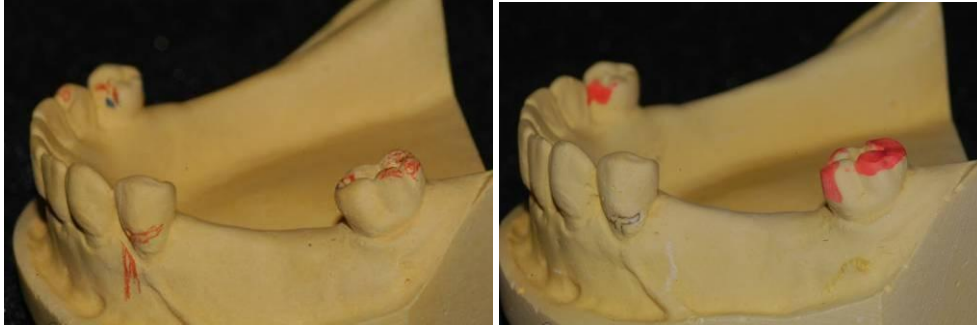
1. Reduction of occlusal extrusion เริ่มจากปรับระนาบสบฟันก่อน ได้แก่ ซี่ #26 บริเวณด้านบดเคี้ยวทั้งหมด และบางส่วนของ #38 ปุ่มฟันด้านบดเคี้ยว บริเวณก่อนไปทางด้านไกลกลางและสันขอบซี่ฟัน *ข้อสังเกต* เหตุผลที่กรอปรับนั้นมีเหตุจาก ซี่ฟัน #26 ยื่นยาวลงมาจากระนาบสบปกติ และซี่ฟัน #38 ล้มมาทางด้านใกล้กลางจนครึ่งไกลกลางของซี่ฟันยกตัวสูงจากระนาบสบ ผลดังกล่าวนี้เกิดจากสูญเสียฟันธรรมชาติ และไม่ได้ใส่ฟันปลอม และทิ้งว่างไว้เป็นช่วงระยะเวลาานาน มีลักษณะสบไม่เสถียร ปัจจัยจากลักษณะฟันยื่นยาวและล้ม จะมีผลต่อวิถีเคลื่อนสัมผัสที่ไม่ราบรื่น (interfere) เมื่อใส่ซี่ฟันปลอมในขากรรไกรด้านตรงข้าม ลักษณะ “โค้งของสปี” (Curve of Spee) ที่ไม่เหมาะสมนี้ ทำให้มีโอกาสเกิดสบขัดขวาง หรือสบสะดุด เมื่อเคลื่อนขึ้นขากรรไกรล่าง (protrusive movement) หรือเคลื่อนข้าง (lateral excursion) ดังนั้นการกรอปรับซี่ฟันให้รูปกายวิภาคที่มีระนาบด้านบดเคี้ยวเหมาะสมจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเคลื่อนเคี้ยวที่ราบรื่นในอนาคต การกรอปรับ ประกอบด้วย กรอระดับสันขอบ (Marginal ridge) ระดับสันขอบของซี่ฟันกรามที่ประชิดกันควรเสมอกัน เป็นระดับเดียวกับฟันข้างเคียงที่ประชิด ผลคือเพื่อให้ซี่ฟันปลอมคู่สบตรงข้ามสามารถสัมผัสสบได้ ในลักษณะสบได้ดูล (จะเห็นลักษณะสบสัมพันธ์ที่ดี เมื่อเรียงซี่ฟันปลอมบนชิ้นหล่อตรงข้าม ที่ขึ้นหล่อยึดอยู่ในเครื่องจำลองขากรรไกร หรือ dental articulator)

ลักษณะโค้งของสปี (curve of Spee) ในขากรรไกร บน (ซ้าย) และล่าง (ขวา)

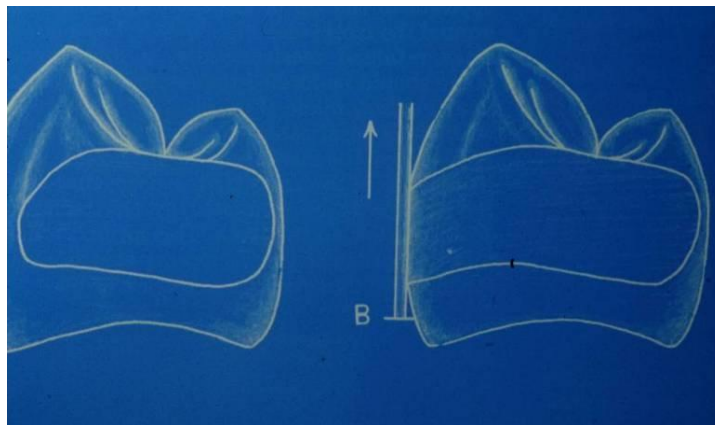
กรอปรับด้านบดเคี้ยว ซี่ #26 ให้ได้ระนาบเหมาะสม และเป็น โค้งของสปี

ซี่ #38 แสดง 1.ด้านบดเคี้ยว 2.ส่วนระนาบนำด้านประชิด และ 3.ส่วน โคนตะขอ ที่ถูกกรอปรับ

ซี่ #44 ด้าน mesio-lingual อาจถูกกรอให้ได้ระนาบนำ สำหรับ minor connector (หากชั้นหล่อฝึกหัดไม่มีส่วนถอดใดๆ ณ ตำแหน่งนี้ ไม่ต้องกรอ)

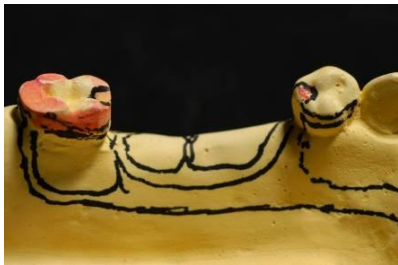
2. Guiding plane and reposition of survey line กรอปรับฟันหลักเพื่อ สร้างระนาบนำ บริเวณด้านประชิดเหงือกกว้าง และบริเวณส่วน โคนตะขอ เข็มกรอที่ใช้ คือเข็มกรอรูปทรงกระบอกเรียวยาวปลายที่มีปลายมน เมื่อกรอปรับซี่ #38 แล้ว พื้นที่คอดที่เหลือบริเวณด้านประชิดจะมีไม่เกิน 1 มม. คือนับจากขอบเหงือกบริเวณคอฟันไปยังผิวเหงือกกว้าง หากระยะห่างมากกว่านี้ เศษอาหารอาจเข้าไปหมักหมมได้ง่าย ระนาบนำที่ดีเชิงอุดมคติควรมีความสูง 3 มม. หากดูจากภาพประกอบ ระนาบนำที่ดีไม่ควรมีเฉพาะบริเวณด้านประชิดเท่านั้น ควรโอบไปถึงบริเวณ โคนตะขอด้วย ดังเช่น ตะขอโอบรอบ แนวแกนตะขอส่วนต้น ควรต่ำลง ระนาบนำส่วน โคนตะขออาจยาวในแนวแกนตะขอประมาณ 2 - 4 มม. ห่อมล้อมซี่ฟันและเลยฟัน เส้นมุม (line angle) ของฟันซี่นั้น ๆ

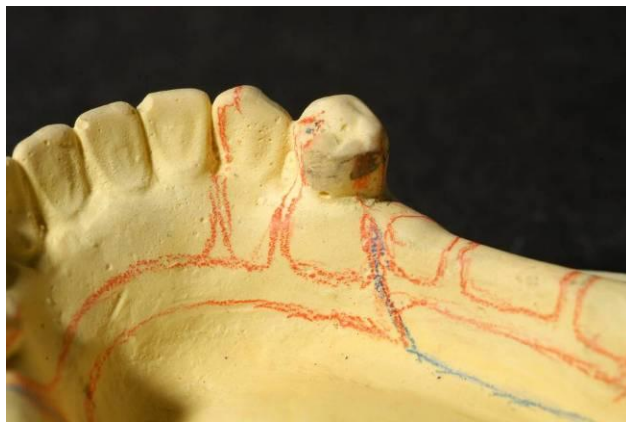
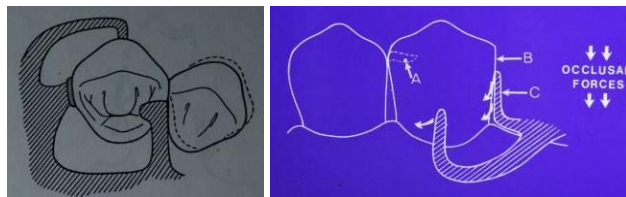
แสดงระนาบนำ ที่ด้านประชิด และ บริเวณ โคนตะขอ การกรออาจกินเนื้อที่กว้าง และสูงในแนวแกนฟัน ผิวเคลือบฟันหรือวัสดุใดๆ หลังการกรอปรับ ต้องเรียบมัน เช่นเดียวกับผิวเคลือบฟันธรรมชาติ

แนว A และ แนว B อยู่บนด้านประชิดฟันกรามน้อย และเป็นด้านที่ประชิดกับเหงือกว่าง เมื่อมองระนาบนำนี้จากมุมมองด้านบดเคี้ยว A เป็นแนวโค้งระนาบนำที่ด้านประชิดที่เหมาะสมกับฟันหลัก, B เป็นแนวตรงด้าน ข้างแก้ม-ลิ้น ไม่ใช่ลักษณะแนวระนาบนำที่เหมาะสม

ระนาบนำที่กรอเตรียมแล้วของซี่ #38 สังเกตความสัมพันธ์กับ #34

แสดงสัมพันธ์เชิง ตำแหน่ง ขนาดสัดส่วนของ โครงสร้างหน่วยยึดชนิด RPI กับฟันหลัก

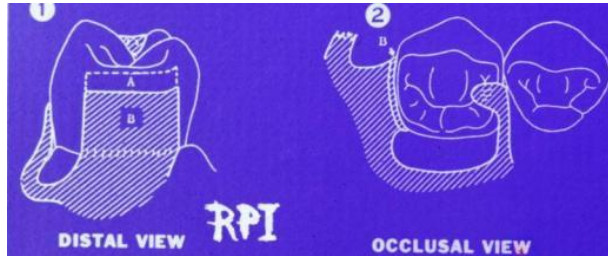
บริเวณส่วนโยงย่อย (Minor connector) บางแบบ เช่น ส่วนต่อเชื่อมจากส่วนโยงหลัก (Major connector) มาขึงแอ่งพัก (rest seat) มักพาดผ่านซอกฟันด้านเพดาน หรือด้านลิ้น สำหรับส่วน โยงย่อย ของตะขอคู่ Double embrasure clasp ที่ผ่านส่วนซอกฟันด้านเพดานของซี่ฟันหลัก #26 และ #27 การ กรอแต่งผิวเคลือบฟันบริเวณซอกด้านเพดานระหว่างฟันหลักเล็กน้อย จะอำนวยให้ขนาดมวลของส่วน โยงย่อยมีความหนามากขึ้น โดยไม่รบกวนและเกะกะลิ้น วิธีการนี้จะทำให้โครงสร้างโลหะส่วนนี้ แข็งแรงขึ้น และเช่นเดียวกับส่วนโยงย่อยของหน่วยยึด RPI ที่บริเวณ Mesio-lingual (ML) ของฟันซี่ #44 ก็ควรถูกกรอเล็กน้อยเช่นกัน จะได้ทั้งระนาบนำ และเนื้อที่ให้กับมวลแท่ง minor connector มากขึ้น

ตะขอ Double embrasure clasp มีส่วนพาดผ่านซอกฟันด้านบนคั่นขอบบริเวณสันขอบของฟัน กรามทั้งสองซี่ที่ประชิดกัน ที่เรียกว่า Common body การกรอฟันเตรียมส่วน Common body ให้ใช้เข็ม กรอทรงกระบอกปลายเรียว ส่วนโคนตะขอกรอ #26 กรอด้าน Disto-buccal (DB) และ #27 Mesio-buccal (MB) รวมทั้งกรอเปิด Palatal embrasure ระหว่าง #26 และ 27 เล็กน้อย, #17 Mesio-buccal ให้ กรอตำแหน่งโคนตะขอ, ซี่ #38 ให้กรอด้าน Mesial, และท้ายสุดกรอ Mesio-buccal embrasure ของ #44 เพื่อสร้างระนาบนำ (หากมีส่วนคอดที่บริเวณนี้)

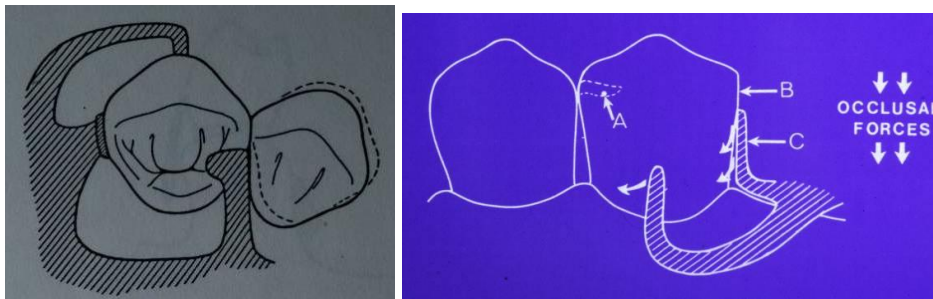
สรุป กรอปรับ ระนาบนำ #17 MB, 26 และ 27 บริเวณ ซอกฟันด้านเพดาน (palatal embrasure), #26 DB, #27 MB, #38 M, MB, และ ML, #44 ML

3. Rest seat preparation คือ กรอแอ่งพัก แอ่งพักที่ด้านบนคั่นขอบของกรามใหญ่ใช้เข็มกรอกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 2.3 มม. แอ่งพักด้านบนคั่นขอบของกรามน้อยใช้เข็มกรอกลม ขนาด 1.8 มม. การกรอ แอ่งพักจะกรอหลังจากกรอแต่งระนาบนำแล้วเสร็จ วิธีการให้วางเข็มกรอบริเวณสันขอบของซี่ฟันที่ ต้องการ **กรอลึกประมาณเท่ากับ 1/3** และไม่มากกว่าขนาด **1/2 ของเส้นผ่านศูนย์กลางของเข็มกรอ เท่านั้น** ด้วยเหตุผลไม่ให้ลึกเกิน และป้องกันไม่ให้เกิด ส่วนคอด (Undercut) จากการกรอ กรณีแอ่งพัก

ที่ฟันเขี้ยว ให้ใช้เข็มกรอทรงกระบอกปลายมน หรือทรงกระบอกกรอก่อน แล้วกรอตามด้วยเข็มกรอกลมลบลักษณะที่เป็นเหลี่ยม มุม จากการกรอครั้งแรก

มีข้อสังเกตว่า ตำแหน่งแองก์ของตะขอ RPI ที่ประชิดกับซี่อื่น จะมีตำแหน่งก่อนมาด้านลิ้น เล็กน้อย ต่างกับแองก์ ที่ประชิดกับเหงือกว่าง

ข้อสังเกตจากรูปคือ ส่วนเชื่อมรองที่ต่อจากแองก์ ซี่ #34 ไปยังส่วนเชื่อมใหญ่ ต้องไม่สัมผัสกับฟัน #33 ซึ่งประชิดอยู่ เพราะอาจขัดขวางการขยับขยับตัวฐานฟันปลอมที่ถ่ายทอดแรงไปยังเหงือกว่าง การขยับไม่อาจเกิดได้อย่างอิสระ การขยับตัวนี้เกิดโดยแผ่นประกบด้านประชิดจะเคลื่อนเข้าสู่บริเวณช่องว่างที่เว้นไว้ (ที่เรียกว่า การเว้นช่องว่างทางสรีระ หรือ Physiologic relief) หากส่วนเชื่อมรองพาดบนบางส่วนของซี่ฟัน #43 จะขัดขวางการขยับตัวของชุดตะขอ RPI ได้

ชิ้นหล่อฝึกหัด ซี่ #43 กรอ Incisal rest ชนิดอานม้า (Saddle) บริเวณปลายฟันตำแหน่งที่ก่อนมาทางด้าน Mesial ของส่วนปลายกั๊ด

เมื่อกรอแองก์ใด ๆ ฟันที่ตำแหน่งส่วนต่อของแองก์ กับส่วนเชื่อมรอง ต้องมีขอบมน เช่น แองก์รูปอานม้าบริเวณปลายด้านกั๊ดของฟันเขี้ยวซี่ #43 มีการเชื่อมต่อกับส่วนเชื่อมรองที่ต่อตรงไปยังส่วนเชื่อมใหญ่ ผิวเคลือบฟัน (tooth enamel) ที่รอยมุมต่อนี้ จะถูกกรอมนเล็กน้อย เพื่อเสริมความแข็งแรงให้กับส่วนโครงสร้างโลหะและไม่ให้มุมคมระคายลิ้น และเช่นเดียวกับแองก์อื่น บนด้านบดเคี้ยวต่างๆ ดังเช่น ซี่ แองก์ที่ซี่ #38 Mesial บริเวณรอยต่อของแองก์ กับด้านใกล้กลางก็จะถูกกรอมน

เช่นกัน ด้วยเหตุผลเดียวกับแองก์ที่ปลายฟัน นอกจากนี้แองก์ อื่น ๆ จะถูกปฏิบัติเช่นเดียวกัน ส่วนแองก์รูปอักษร-วี หัวกลับ (Inverted V-Shape) บริเวณปุ่มค้ำฟันเพดาน (cingulum) ของฟันเขี้ยวบน ให้ใช้เข็มกรอรูปทรงกระบอกที่ขอบมุมมนเล็กน้อยกรอ มุมคมใดที่เกิดขึ้นควรกรอลบและทำให้มน

สรุปเรื่องตำแหน่งแองก์ของชั้นหล่อฝึกหัด

ขากรรไกรบน : ตำแหน่งที่กรอ คือ #13 Cingulum, #17 Mesial, # 24 Mesial, #26 Distal และ #27 Mesial กรอขยายออกจากส่วน Common body

ขากรรไกรล่าง : ตำแหน่งที่กรอ คือ #38 Mesial rest, #34 Distal rest , #44 Mesial rest, #43 Incisal rest

ซ้าย แองก์บนซี่กรามน้อยที่ถูกต้อง ผิวเคลือบฟันของแองก์ที่ถูกกรอเตรียมนั้นเรียบจนขึ้นเงา
ขวา แองก์บนฟันซี่เขี้ยว ลักษณะถูกกรอลึกเกินไป และมีมุมคมบริเวณขอบ

4. Preparation of retentive area คือ กรอแองก์เพิ่มแรงยึด เรียกว่า Dimpling (dimple หมายถึง ลักยิ้ม, หลุมเล็กที่ตาง) ตำแหน่งที่กรอ คือ บริเวณส่วนปลายสัมผัสฟันของตะขอ I-Bar และบริเวณส่วนปลายสัมผัสฟันของตะขอ Modified T-Bar (พื้นที่คอดที่ปลายตะขอทั้งสองมีปริมาณความคอดไม่ถึง .01 นิ้ว) ปลายตะขอทั้งสองนี้อยู่ที่ด้าน Buccal ของฟันหลัก ซี่ #44 ตะขอแท่ง I-Bar จะมีส่วนสัมผัสฟันสูงประมาณ 1.5 – 2 มม. กลางฟันก่อนมาทาง Mesial ส่วน Modified T-Bar มีปลายตะขอค่อนไปทางด้าน Distal เลย Disto-buccal line angle ของฟัน ซี่ #34 เล็กน้อย โดยหลักการนั้น การกรอเพิ่มพื้นที่คอดทำเพื่อเพิ่มแรงยึดให้กับตะขอประเภทต่าง ๆ ทันตแพทย์จะกรอผิวเคลือบฟันด้วยเข็มกรอกกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.8 – 2.3 มม. ด้วยความลึกเท่าที่ต้องการเพิ่มความคอดเท่านั้น รูปร่างของพื้นที่คอดที่เพิ่มแรงยึดจะมีลักษณะคล้ายเมล็ดถั่วแดง หรือรูปไตผ่าตามยาว และมีลักษณะค่อนข้างยาว โดยตลอดตามแนวผิวสัมผัส หากเป็นตะขอโอบรอบ จะยาวราว 1/4 ของส่วนปลายตะขอเกาะยึด

สรุป ตำแหน่งกรอเพิ่มแรงยึด คือ #44 DB, #34 MB

ชุดเข็มกรอความเร็วสูงที่ใช้กับค้ำกรอความเร็วสูงที่จับหมุน โดยแรงลม (high speed airtor) รูป/ขวา ตัวเลขสามตัวสุดท้าย 023, 018 หมายถึง เส้นผ่าศูนย์กลาง 2.3 และ 1.8 มม. FG คือ Fine Grid (ละเอียด)

ซ้าย เข็มกรอกากเพชร 2 ลักษณะที่ใช้กรอปรับด้านบดเคี้ยว ขวา เข็มกรอคาร์ไบด์ปลายสอบมน ที่มีใบตัดละเอียด จะทำให้เคลือบฟันบริเวณระนาบนำและวัสดุอุด เช่น อมัลกัม คอมโพสิต เรียบขึ้นเงา

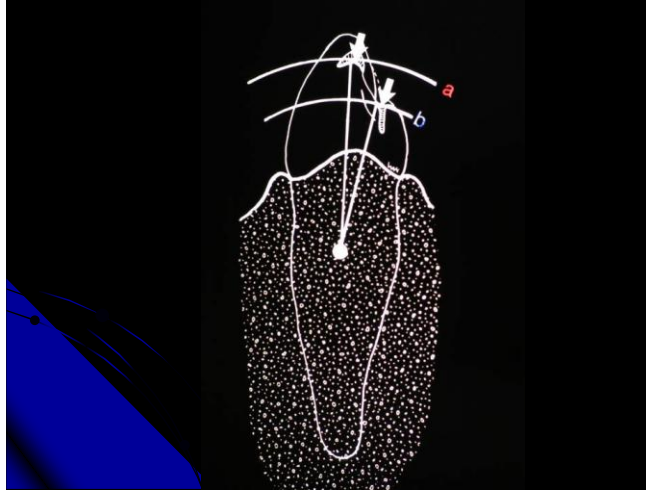
ผิวเคลือบฟันที่กรอด้วยเข็มกรอกากเพชรกลม ขนาด 2.3 มม. ยังไม่ทำให้เคลือบฟันเรียบพอ

เมื่อจบสิ้นการกรอให้ได้รูปเค้าและรูปร่างที่ต้องการ ขั้นตอนสุดท้ายคือ ใช้เข็มกรอที่มีลักษณะและขนาดเดียวกันกรอซ้ำอีกครั้ง แต่ครั้งนี้เป็นการกรอแต่งให้ผิวที่เตรียมเรียบขึ้น นั่นคือ เมื่อกรอผิวเคลือบฟันหรือวัสดุอุดใด ๆ ด้วยเข็มกรอกากเพชรที่มีขนาดเกล็ดคากเพชรขนาดธรรมดา ตามด้วยเข็มกรอ ที่มีขนาดของเกล็ดคากเพชรละเอียด (Fine Grid Diamond) และท้ายสุดจะจบด้วยเข็มกรอขัด ชนิดคาร์ไบด์ (Finishing Carbide Bur) ทั้งนี้จะให้ผลลัพธ์ที่ผิวเคลือบฟัน หรือที่วัสดุอุด เรียบ ขึ้นเงา แผ่นคราบจุลินทรีย์เกาะติดยาก รวมทั้งเป็นการลดแรงเสียดทานที่ผิว (Frictional Resistance) ขณะมีการเคลื่อนสัมผัสระหว่างโครงสร้างโลหะ กับผิวเคลือบฟัน หรือวัสดุอุดใด ๆ เมื่อถอดใส่ฟันปลอม ดังนั้น ผลที่ได้รับ คือ ทำให้สามารถถอดใส่ขึ้นฟันปลอมได้อย่างนุ่มนวล อนึ่ง ผิวด้านในของตะขอ และส่วนแผ่นประกับฟันซึ่งเป็น โลหะที่แนบกับผิวฟันหลัก รวมทั้งผิวโลหะส่วนเชื่อมใหญ่ที่แนบเหงือกจะต้อง เรียบขึ้นเงาด้วย เนื่องจากแผ่นคราบจุลินทรีย์สามารถเกาะติด โครงสร้างฟันปลอมบางส่วนถอดได้ โดยเฉพาะด้านแนบเหงือก (tissue surface) จะทำความสะอาดยากกว่าด้านสัมผัสลิ้นหรือด้านขัดมัน (polished surface)

5. Resurvey diagnostic cast เมื่อจบสิ้นกระบวนการกรอปรับแต่งฟัน ให้สำรวจรูปเค้าด้วย เครื่องสำรวจทางทันตกรรมอีกครั้ง เพื่อยืนยันความถูกต้อง ให้นำชิ้นหล่อ บน-ล่าง วางกลับเข้าไปใน เครื่องสำรวจ ยึดชิ้นหล่ออย่างระมัดระวังบนแป้นสำรวจ จัดให้เส้นไตรยางค์ (tripod mark) ทั้งสามหรือสี่เส้น ขนานกับแกนตั้งแห่งวิเคราะห์ จากนั้นเขียนเส้นสำรวจขึ้นใหม่ ทับเส้นสำรวจเดิม จะสังเกตว่าแนวเส้น ที่ปรากฏลดต่ำลงตามที่คาดคะเน จากนั้นจึงเขียนแบบตะขอ เพื่อซ่อมแนวรอยดินสอที่หายไปจากการ กรอ กรณีที่กรอฟันธรรมชาติในปากผู้ป่วย ทันตแพทย์จะต้องพิมพ์ปาก และเทแบบต่อฐานขึ้นหล่อ จากนั้นจึงนำมาสำรวจรูปเค้าของขึ้นหล่อในห้องปฏิบัติการ หากลักษณะรูปเค้าเหมาะสมใช้งานได้ ขึ้น หล่อนั้นจะถูกใช้เป็น ขึ้นหล่อหลัก (master cast) เพื่อใช้ประกอบการสร้างฟันปลอมถอดได้ต่อไป

ชุดเข็มกรอใช้กับค้ำกรอความเร็วสูง ที่ใช้จริงในช่องปาก

แสดงแขน โมเมนต์ที่ ยาวต่างกัน ของแองก์กัก บนปลายฟันเขี้ยวบน และแองก์กักบน cingulum

ขั้นตอนแรกคือการปรับระนาบสบฟัน

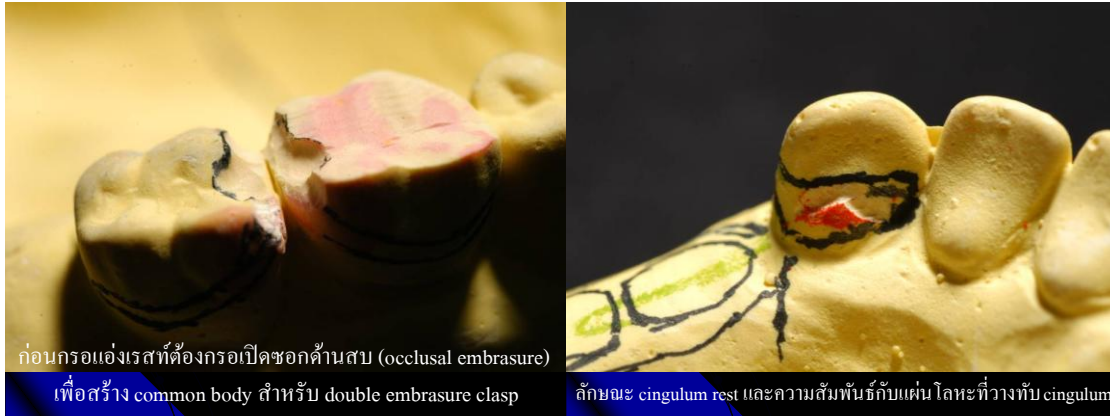
ขั้นตอนสองคือ การสร้างระนาบนำโดยกรอปรับให้เส้นสำรวจต่ำลง

ขั้นตอนสองคือ การสร้างระนาบนำโดยกรอปรับให้เส้นสำรวจต่ำลง

ขั้นตอนสองคือ การสร้างระนาบนำโดยกรอปรับให้เส้นสำรวจต่ำลง

เกณฑ์ประเมินงานปฏิบัติการ

1. ตำแหน่ง และปริมาณการกรอเหมาะสม ทำให้ส่วนโครงสร้างโลหะแข็งแรงพอเพียง และไม่ทำลายปริมาณผิวเคลือบฟันมากเกินไป
2. ลักษณะการกรอไม่มีส่วนคม และเกิดส่วนคอดที่เกิดขวาง การถอดใส่ขึ้นฟันปลอม
3. ลักษณะการกรอเรียบไม่เป็นรอยเส้น หรือลูกคลื่น

กิจกรรมการสอน

1. แสดงภาพประกอบการบรรยายสรุปโดยโปรแกรม Powerpoint 15 - 20 นาที
2. สาธิตการกรอเตรียมระนาบนำ และแอ่งพัก (เรสท์)
3. แสดงวิธีการนำขึ้นหล่อกลับเข้าสู่เป็นสำรวจอีกครั้ง ในตำแหน่งเดิม

คำถามท้ายบท

1. การมนขอบส่วนต่อระหว่างแอ่งพัก (เรสท์) กับส่วนระนาบนำ มีความสำคัญอย่างไร
2. เข็มกรอที่ใช้ ควรมีรูปร่างอย่างไร จึงจะกรอได้ดี และรวดเร็ว
3. หากแอ่งพัก ที่ฟันเขี้ยว มีมุมลึกด้านในเป็นร่องเหลี่ยม ผลเสียที่เกิดในระยะสั้น และระยะยาวอาจเกิดผลประการใดได้บ้าง